

ZEEVOGELS VERONGELUKKEN IN NETTEN EN LIJNEN VAN VISSERS

Recent zijn in Britse vogelkringen onrustbarende berichten in de wereld gekomen over grote aantallen verdrinkende alkachtigen in vissersnetten voor de kust van Cornwall. Zo werd op 1 februari 1988, tegen het eind van een periode van zuidwestelijke stormen, nabij St Ives op de Scillies gezien hoe twee vissersboten in vijf netten liefst 453 dode zeevogels binnen haalden. De meeste waren Alken, maar ook werden enkele Zeekoeten en twee Kuifaalscholvers herkend. Een zesde net met 83 vastzittende alkachtigen (deels nog levend) werd nog in het water achtergelaten. De nog levende vogels lokten door hun vleugelklappen soortgenoten aan, die eveneens verstrengeldraakten. Een dag later werd in hetzelfde gebied een vissersboot gezien met het dek letterlijk bezaaid met dode alkachtigen. Veel van deze dode dieren bleken in plastic zakken overboord gezet te worden om één en ander niet al te duidelijk naar voren te laten komen. Dit verschijnsel is waarschijnlijk relatief frequent.

Peter Ewins, Tim Birkhead en Ken Partridge, die namens de Seabird Group hierover berichtten in BTO News No. 156 van mei/juni 1988, vrezen dan ook dat genoemde waarnemingen slechts de top van een ijsberg zijn. In de Seabird Group Newsletter No. 51 van april dit jaar wordt van dezelfde incidenten melding gemaakt en hierbij wordt tevens vermeld dat de overheid de Seabird Group heeft benaderd met het verzoek zo veel mogelijk kwantitatieve gegevens over deze sterftes te verzamelen, teneinde goede en weloverwogen maatregelen te kunnen nemen om dit zo veel mogelijk te voorkomen.

Aan de kust van Asturias, Noord-Spanje, is vorig jaar een onderzoek verricht met geld van de EEG naar zeevogelsterfte in de visserij, zowel in netten als aan uitgelegde lijnen met geaasde haken ("Encuesta sobre captura de aves marinas en artes de pesca", door José A.D.García et al. 1988 in het blad Uria, jrg. 16 (2) van de "Asociación Asturiana de Amigos de la Naturaleza"). In 1987 werden meer dan 5000 slachtoffers onder zeevogels geregistreerd, waarvan verrassenderwijze 50% bestond uit Grote en Grauwe Pijlstormvogels, 40% uit Jan van Genten en slechts 10% uit Alken, Zeekoeten, Aalscholvers, Kuifaalscholvers en Geelpootmeeuwen. Voor zover referent bekend (het bericht kwam tot hem via News from MEDMARAVIS van mei 1988), werd in dit rapport nog niet gerept over mogelijke maatregelen ter beperking van deze "ongevallen".

MP

+++++

Medewerkers aan deze rubriek waren: Nick van der Ham (NH), Xaver Monbailliu, Maarten Platteeuw (MP).